

ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು: ಆಯ್ದು ಸಿನಿಮಾಗಳ ಅವಲೋಕನ

ವಿಜಯಾ ಯು. ಪಾಟೀಲ¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಂತಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾಹಿತಿಯೂ ಕೂಡ ತುದಿ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯವಂತಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಬೇಧವಿಲ್ಲ ಮರುಷ ಮಹಿಳೆಯನ್ನದೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುಷರ ಪ್ರಮಾಣ ತುಸು ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಇಲಾಖೆಯು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಸೆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 2000ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 173 ಮಿಲಿಯನ್‌ರಷ್ಟಿಂದು ವಲಸೆ ಪ್ರಮಾಣ 2017ರಲ್ಲಿ 258 ಮಿಲಿಯನ್ ತಲುಪಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 60ರಷ್ಟು ವಲಸಿಗರು ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ (ಅಂದಾಜು 80 ಮಿಲಿಯನ್) ಅಥವಾ ಯುರೋಪ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ (78 ಮಿಲಿಯನ್) ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮರುಷ ವಲಸಿಗರ ಪ್ರಮಾಣ 2000ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 26 ಮಿಲಿಯನ್ ಇದ್ದದ್ದು, 2017ರಲ್ಲಿ 46 ಮಿಲಿಯನ್ ಆಗಿದೆ.

ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ

ವಲಸಿಗರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ 2017ರಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ಪ್ರತಿಶತ 48, ಆದರೆ ಯುರೋಪ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರಿತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವಲಸೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಖಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು. ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಷದಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಮನೆಕೆಲಸದವರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು ಅಲ್ಲದೇ ಅವರು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗಬಹುದು. ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ವೈಶಾಖ್ಯತ್ವಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಬಹಳ ವೇಳೆ ಅವರು ಹೆಚ್.ಎ.ವಿ. ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ

¹ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಫಾಮ್ ದಜೆಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೊಜಗೇರಿ, ಅಂಕೋಲಾ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಬಹುದು. ನಿರಾಶ್ರಿತ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಾಳಜಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ವಲಸೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಹಳೆನ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಡಬಹುದು.

ವಲಸೆ ಪ್ರಥಾನ ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ

ಸಿನಿಮಾವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವೆಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಷುಟ್ಟಗಳನ್ನು ತೆರೆಗೆ ತಂದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು, ಬಡವರು, ದಲಿತರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಂಬಧಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಕೊಡ ಅನೇಕರು ವಲಸೆ ಮತ್ತು ವಲಸೆ ಹೋದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಲಸೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ವಲಸೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಕಟ ಅಥವಾ ನೋವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೆಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮಜೀದ್ ನಿದೇಂಶನದ ಇರಾನಿ ಭಾಷೆಯ ಬರಾನ್ (ಅಧ್ಯ ಮಳೆ) ಎಂಬ 96 ನಿಮಿಷಗಳ ಸಿನಿಮಾ ಇರಾನಿಗೆ ವಲಸೆ ಬರುವ ಆಷ್ಟನ್ನರ ಕುರಿತಾದದ್ದು. ಈ ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಇರಾನ್ ಮತ್ತು ಆಷ್ಟನ್ ವಲಸಿಗ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾದ ಮುಖ್ಯ ಪತ್ರಧಾರಿ ಲತೀಫ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಡುಕ, ಮುಂಗೋಡಿ ಜಗತ್ತಾಗಂಟ. ವಲಸೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಮಿಕನೊಬ್ಬ ಅವಫಾತಕ್ಕೇಡಾಗಿ ಅವನ ಬದಲಿಗೆ ಅವನ ಮಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸ ಕರಿಣಿವಾಗುವ ಕಾರಣ ಲತೀಫ್‌ನ ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಿಟ್ಪಾದ ಲತೀಫ್ ಅವನಿಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕಾಟ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮುದ್ದು ಮುಖಿದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗನಲ್ಲ ಹುಡುಗಿ (ಅವಳ ಹೆಸರು ಬರಾನ್) ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೊಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬರಾನ್‌ಳ ಕುಟುಂಬ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳ ಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಲತೀಫ್ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಒಂದೇ ಆಧಾರ ಸ್ಥಂಭವಾದ ಗುರುತು ಜೀಟಿಯನ್ನು ಮಾರಿ, ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಉಳಿತಾಯದ ಹಣವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬರಾನ್‌ಳ ಕುಟುಂಬ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಳೆಯ ನೀರು ವಿದಾಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಬರಾನಳ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಲತೀಫ್ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಹಿಳೆ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಇರಾನ್ ಮತ್ತು ಆಷ್ಟನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸಾಕಲು ಪಡುವ ಕಟ್ಟು, ಇವೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಗದ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

2016ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಮುಡಿ.ಜಿ. ಎಂಬುವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ರೋಡ್ ಟು ಮಂಡಳಾಯ್, ಎಂಬ ಸಿನೆಮಾ 108 ನಿಮಿಷದ್ದು, ಭಾಷೆ ಮಾಯನ್ನಾರ್, ತಾಯ್, ಮ್ಯಾಂಡರೀನ್ ಬಮೀಎಸ್. ಈ ಸಿನೆಮಾದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬರ್ಮಾರ್ ಲ್ಯಾಂಬೋ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಶೈವಾನಿನ ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್‌ಗೆ ವಲಸೆ ಬರುವ ಒಂದು ಹುಡುಗ ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಯ ನಡುವಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳ ವೈರುಧ್ಯ, ತ್ರೀತಿ, ಜೊತೆಗೆ ವಲಸೆಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು, ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮವರ ಸುಂದರ ಜೀವನದ ಕನಸೊತ್ತು ಬಂದ ಯುವ ಮನಸ್ಸುಗಳ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗಿನೀಗೋ ಹೇಗೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಹಣಗಳಿಸಿ, ಬರ್ಮಾರ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಜವಳಿ ಉದ್ದುಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಆಸೆ. ಹುಡುಗಿಗೋ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ ಗುರುತಿನ ಜೀಟಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ

(ಈಗಿರುವ ಜವಳಿ ಉದ್ದುಮ ಬಿಟ್ಟು) ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ಮಾರ್‌ದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಳಿಸುವ ಆಸೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ನಂತರವೂ ಗುರುತಿನ ಜೀಟಿ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಹುಡುಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುರುತಿನ ಜೀಟಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಳಿಂಬ ವಿಷಯ ತೀಳಿದು ಆ ಹುಡುಗ ಅವಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ತಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಿನೆಮಾ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಲಸಿಗರು ಗುರುತಿನ ಜೀಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕದೆ ಪಡುವ ಪಾಡು, ಗುರುತಿನ ಜೀಟಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಂಬಿಸಿ ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು, ಇದರ ಮಧ್ಯ ಅರಳುವ ತ್ರೀತಿಗೆ ಮೋಷಣೆಯೇ ಸಿಗದಿರುವುದು, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನಿಂಜೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು, ವಲಸೆಯ ಕರಾಳ ಮುಖಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆಲ್ಲದೆ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಮ್ಮತದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ಈ ಜಿತ್ರ ನಂತರವೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಕಾಡುವುದಂತೂ ನಿಜ.

ರಿತ್ತಿಕ್ ಫಾಟ್‌ಕ್ ನಿರ್ದೇಶನದ ಸುಬಣರೇಎ. ಈ ಸಿನೆಮಾ ಫಾಟ್‌ಕ್‌ರವರ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯ ಶ್ರೀವಳಿ ಜಿತ್ರಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು (ಮೇಘಧಾಕೆತಾರೆ-1960, ಕೋಮಲಾಂಧಾರ-1961 ಇವು ಮೊದಲ ಎರಡು ಜಿತ್ರಗಳು). ಈ ಜಿತ್ರ 1962ರಲ್ಲಿಯೇ ಜಿತ್ರೀಕರಣ ಮುಗಿಸಿದ್ದರೂ ತೆರೆಕಂಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ 1965ರಲ್ಲಿ. ನಿರ್ದೇಶಕರು ಸ್ವತಃ ಮಾರ್ವ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಬಂದವರು. ಜಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಸೀತಾ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ, ಮಾರ್ವ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ತನ್ನ ಮೂಲ ಗುಣದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಕಾಶಾನಸೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಈಶ್ವರ ತಂಗಿಯ ಜೊತೆ ಅನಾಥ ಹುಡುಗ ಅಭಿರಾಮನನ್ನು ಸಾಕಿ ಓದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಅಭಿರಾಮ ಕೆಳಜಾತಿಯವನು ಎಂದು ತೀಳಿಯುತ್ತದೆಯೂ ಆಗ ಸೀತಾ ಮತ್ತು ಅಭಿರಾಮನ ಮುದುವೆಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಣ್ಣನ ವಿರೋಧದ ನಡುವೆಯೂ ಮುದುವೆಯಾಗುವ ಅಭಿರಾಮ ಮತ್ತು ಸೀತಾ ಕೊಲ್ಪತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪಫಾತವ್ಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಅಭಿರಾಮ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ, ಸೋಗಸಾಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹಾಡುವ ಅಭಾಸವಿದ್ದ ಸೀತಾ ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಐದು ವರ್ಷದ ಮುಗನ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ (ಕೆಲವು ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಸಹ

ನಡೆಯುತ್ತದೆ) ಹಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಣ್ಣನ ಮುಂದೆಯೇ ಹಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸೀತಾಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಮಾನ ತಾಳಲಾರದೆ ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸೀತಾಳ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಈಶ್ವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇರಲು ಮನೆ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಭಜರೇಶಾ ಎಂಬ ನದಿಯ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಈ ಸಿನೆಮಾ ದೇಶವಿಭಜನೆ, ವಲಸಿಗರ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಕಾಡ, ಹೊಸ ಜನರೋಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರದಾಟ, ಜಾತಿ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮಹಿಳೆಗೆ ವೇಶ್ವಾವೃತ್ತಿಯೇ ಗತಿ ಎಂಬ ತೊಳಳಾಟ ಕೊನೆಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟಿವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಟೆ ಲ್ಯೇಟ್, ಇದು ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವರು ಭಾರತದ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ನಿರ್ದೇಶಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಹನ್ನೆಲ್ ಮೊಹ್ತಾ. 126 ನಿರ್ಮಿಷಗಳ ಈ ಸಿನೆಮಾ ಮೂಲತಃ ನಿರ್ದೇಶಕ ಸೀನ್ ಎಲ್ಲಿಸ್‌ರವರ ಥಿಲಿಪ್‌ನ್ ಚಿತ್ರ ಮೆಟ್‌ಲ್ರೋ ಮನಿಲದ ಹಿಂದಿ ರೂಪಾಂಶರ. ಈ ಚಿತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಮ್‌ಫ್ರಿಯಲ್ ಚಿತ್ರ ಎನಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕ ದೀಪಕನದು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟ ಉರೋಂದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಮಗಳೋಂದಿಗೆ ಸುಂದರ ಸಂಸಾರ. ಅಂಗಡಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲಾಗದೇ, ಮುಂಬ್ಯೇಗೆ ಬದುಕು ಅರಸಿ ಬರುವ ಇವರು ನಗರದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ದಾಳಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲಿದ ಯಾರಿಗೋ 10000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕ ದೀಪಕ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕಂಪನಿಯ ಟ್ರೂಕ್ ಚಾಲಕನಾದರೆ, ಪತ್ತಿ ಬಾರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಲ್ಯಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಯಾರೋ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸದೇ ತನ್ನ ಸಹ ಕೆಲಸಗಾರನ ಬಳಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಣ ಇರುವ ಟ್ರಂಕ್‌ನ ಕೀ ಪಡೆಯಲು ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೀಪಕ್ ಕೀ ಅಚ್ಚನ್ನು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಲಾಕೆಟ್‌ನ ಒಳಗಿರುವ ಮೇಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ, ಅದನ್ನು ಪತ್ತಿ ನೋಡಿ ಹೊಸ ಕೀ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಟ್ರಂಕ್‌ನ ತೆರೆದು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ತಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಉರಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಕ್ಕಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೀಪಕನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಪತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದು ಯಾಕೋ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವಂತರೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮನಸಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿ ಚಲನ ಚಿತ್ರಗಳ ಹಾಗೆ ಇದೂ ಹೂಡಾ ಹ್ಯಾಪಿ ಎಂಡಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಸತ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೂರಬರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಲಿಂಗಿನ್ ಘ್ಯಾನ್ ನಿರ್ದೇಶನದ, 85 ನಿರ್ಮಿಷದ, ಮಂಡಾರಿನ್ ಬಾಷೆಯ, ಸಾಕ್ಷಿತ್ತ ಲಾಷ್ ಟ್ರೈನ್ ಹೋ. ವಿಶ್ವದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೀನಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಾನವ ವಲಸೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಶೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಈ ಸಾಕ್ಷಿತ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. 2006 ರಿಂದ 2009ನೇ ಇಸವಿಯ ನಡುವೆ ಚೆನ್ ಮತ್ತು ಜಾಂಗ್ ದಂಪತೀಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. 1990ರಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ

ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದ ಉಡುಪು ತಯಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಬಾನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಬರುವ ಈ ದಂಪತೀಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅಜ್ಞ ಅಜ್ಞೆಯರ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವೃದ್ಧರ ಹಾಗೂ ಚೆಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಬೀಡುಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿವೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞನನ್ನು ಕಳೆದುಹೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ದಂಪತೀಗಳ ಮಗಳು ಹಾದು ಹೋಗುವ ಶೋಳಲಾಟಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮನಕಲುಕುತ್ತವೆ. ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಿ ಎಂದು

ಬಯಸುವ ಪಾಲಕರ ಆಶಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಗಳೂ ಸಹ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದಂಪತೀಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಸರ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಕೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ, ಉಡುಪು ತಯಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಬಾನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರೀತ ಎನಿಸುವಷ್ಟು ಕೆಲಸ, ಕೆಟುಂಬರಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಸ, ವರ್ಷಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ನಡೆಯುವ ಜೀನಾ ಹೋಸ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸುವ ಪರದಾಟಗಳು ಹೋಸ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಲಿರುವ ಜೀನಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮತಾವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನರ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗದೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಜೀನಾ ಇಂದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಾದಿಯನ್ನು, ಹಾಗೂ ಜೀನಾ ಜನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮಜಲನ್ನು ಮೂರ್ಖನಿರ್ಧಾರಿತ ಜಿತ್ರಕಥೆ ಇಲ್ಲದ ಸಾಕ್ಷಿಜಿತ್ರವಾದರೂ ಸಹ ಇತರ ಸಿನೆಮಾಗಳಂತೆಯೇ ನೋಡುಗರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇದು ಆಳವಾಗಿ ತಾಗುತ್ತದೆ.

1917ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಹಿಂದೆಯೇ ತಯಾರಾದ ಕಪ್ಪು-ಬಿಳುಪು ಮೂರೆ(ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಟ್ರೇಟಲ್) ಜಿತ್ರ ಇಷ್ಟಿಗ್ರಂಟ್ ಇದು ಚಾಲ್ರ್ ಚಾಲ್ಲಿನ್ ನಟಿಸಿ, ನಿದೇರ್ಶಿಸಿದ 11 ನೇ ಜಿತ್ರ. ಸಿನೆಮಾ 22 ನಿರ್ಮಿತಗಳೇ ಆದರೂ, ಅದು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಆತನ ಎಲ್ಲ ಜಿತ್ರಗಳಂತೆಯೇ ಹಾಸ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗುವ ಇದು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಮೂಲಕ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಾಧನದತ್ತ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಿರ್ವಸತಿಗರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಯುವ ಮಾತುಕೆ, ಉಟ, ಜೂಜು, ಕಳ್ಳತನ, ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಅಂಕುರಿಸುವುದನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಎರಡನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ ಆಫ್ ಲಿಬ್ರಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ತಲುಪಿದ ವಲಸಿಗರಿಬ್ಬರೂ (ಚಾಲ್ಲಿನ್ ಮತ್ತು ನಾಯಕ್) ಬದುಕು ಅರಸುತ್ತಾ, ಹೋಟೆಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲು ನೀಡಲು ಹಣ ಇಲ್ಲದೇ ಪರದಾಡಿ, ಹೊನೆಗೆ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೊಬ್ಬನ ಆಕ್ಸಿಕ ಭೇಟಿ-ಪರಿಚಯ, ಅವನು ಬಿಲ್ಲು ಹೊಡುವುದು ಹೀಗೆ ವಲಸೆಯ (ಜಿತ್ರದ ಹೆಸರಿನ ಅರ್ಥವೇ ವಲಸೆ) ಹಲವು ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ವಲಸೆ ಎನ್ನುವುದು ಬರೀ ವಾಸಸ್ಥಳದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಲಸೆ ಬಂದ ಜನರು ತಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಮುದಾಯದ ಆಸರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’ದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಹಿಂದೆ ತಾವಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಗುರುತು ಅಳಿಸಿಹೋಗಿ, ಹೋಸ ಗುರುತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’-‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’ ವ್ಯೇರುಧ್ವನಿ

ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷಗಳೇ ವಲಸಿಗರ ಪಾಡಾಗುವುದು ವಲಸೆಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಫಾತ-ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಸಿನೆಮಾಗಳು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರು ಅನುಭವಿಸುವ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಿನೆಮಾಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- Carballo M., Grocott M., Hadzihasanovic A. (1996). Women and Migration: a Public health issue. World Health StatQ, Vol. 49(2), Pp. 158-64.
- Kawar Mary. (2002). Gender and Migration: Why are women more Vulnerable? Hong Kong Administrative region. Home Affairs Bureau Your Guide to Services in Hong Kong. Pp.138.
- Richard M.K., Adanu Timothy R.B., Johnson. (2009). Migration and women's health. International Journal Gynecology and Obstetrics. Vol. 106 (2). Pp.179-181.
- Thapan M. (2008). Series Introduction. In Palriwala and Uberoi (Eds.). Women and Migration in Asia, Sage Publications, Newdelhi. Pp.359.

